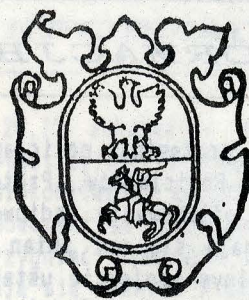

SOLIDARNOŚĆ

Walne Zebranie Delegatów Regionu Białystok

Walne Zebranie Delegatów "Solidarności" Regionu Białystok odbyło się 10 listopada w sali łącznikowej Urzędu Wojewódzkiego. Obrady rozpoczął Przewodniczący ZR Stanisław Marczuk, który powitał delegatów i przedstawił dwa najważniejsze tematy zebrania: ustosunkowanie się do sytuacji społeczno-politycznej w kraju oraz wybory uzupełniające do Zarządu Regionu. Niestety wybory nie mogły odbyć się ze względu na brak quorum. To zadecydowało także, że WZO nie mógł podejmować żadnych wiążących uchwał. Przewodniczący zaproponował Jerzego Ickiewicza na prowadzącego obrady. Po wyborze prezydium zebrania (Busłowska, Bartel, Janas, Zambrzycki) powołano komisje problemowe. Następnie Stanisław Marczuk przedstawił sprawozdanie z działalności Zarządu Regionu od czasu ostatniego zebrania delegatów. Na przestrzeni od maja do końca października w Regionie zarejestrowano około 30 nowych komisji zakładowych. Zorganizowano spotkania Zarządu Regionu z przedstawicielami komisji. Nie cieszyły się one jednak zainteresowaniem ze strony przedstawicieli zakładowych struktur. Przewodniczący zaapelował o większe zaangażowanie się wszystkich członków w sprawę Związku i wskazał na sytuację apatii, jaka ogarnęła "Solidarność" w naszym regionie. Poinformował także o działalności Komisji Interwencji, powołaniu Zespołu Negocjacyjno-Konsultacyjnego i Oddziału Regionalnego Fundacji Gospodarczej "Solidarność". Stanisław Marczuk powiedział także, że Zarząd Regionu zamierza uczes-

tniczyć przygotowaniu wizyty Papieża w Białymstoku. Później Przewodniczącemu zadawano pytania z sali. Mieczysław Gilewski z "Uchwyków" spytał o stosunek ZR do sieci krajowej i struktury branżowej Związku. W odpowiedzi Stanisław Marczuk odniósł się krytycznie do sieci krajowej jako strukturze wpływającej negatywnie na Związek. Natomiast poparł wszelkie statutowe formy łączenia się w branże. Wskazał na wielość sekcji branżowych przy Zarządzie Regionu. Pani z PSS "Społem" chciała dowiedzieć się szczegółów prowadzenia polityki finansowej Związku. Przewodniczący odpowiedział, że pieniądze pochodzące ze składek gromadzone są na książeczkach. Część z nich została zainwestowana. Stanisław Marczuk stwierdził, że w sprawach finansowych przyjmuje odpowiedzialność osobistą. Poprosił także o umieszczanie ilości członków komisji zakładowych na comiesięcznych przekazach, co ułatwiłoby ewidencję. Pytano także o sprawy związane z Biuletynem Informacyjnym. Wiceprzewodniczący Usakiewicz poinformował o szczegółach jego wydawania; nakład wynosi 500 egzemplarzy, rozprowadzany jest poniżej kosztów produkcji, komisje zakładowe nie wykazują zainteresowania Biuletynem. Po wystąpieniu Przewodniczącego, Andrzej Kozłowski, kierownik Wojewódzkiego Biura Pracy, omówił sytuację na rynku pracy. Po jego wystąpieniu nastąpiła dyskusja na aktualne tematy nurtujące Związek.

Apeł Fundacji Kultury Polskiej na Litwie

Drodzy Rodacy!

7 października 1989 roku z woli przedstawicieli polskiej kultury, nauki i sztuki na Litwie powołana została Fundacja Kultury Polskiej na Litwie. Jej podstawowe cele to: koordynacja działalności na rzecz utrzymania polskiego dziedzictwa kulturalnego na Litwie, wspieranie polskich organizacji kulturalnych na Litwie, zakładanie ośrodków o przeznaczeniu kulturalnym, etc. Podstawowe kierunki działalności Fundacji to m.in.: troska o zachowanie języka polskiego, dążenie do zwiększenia udziału osiągnięć Polaków z Litwy w wymianie międzynarodowej, udział w akcjach filantropijnych, itp.

Fundacja jest organizacją młodą i dla tego boryka się na razie z trudnościami finansowymi. Prosimy więc o wsparcie finansowe Rodaków z Macierzy. Oto nasze konto:

Konto złotówkowe Fundacji Kultury Polskiej

00-252 Warszawa

ul. Podwale 1/3

Konto NBP XIII Oddział Warszawa

Nr 1137-2619-132-3

z dopiskiem "na cele FKP na Litwie"

Bardzo liczymy na pomoc Rodaków z kraju! Łączymy wyrazy szacunku i poważania. Prosimy o listowne potwierdzenie przekazu.

Prezes Fundacji Kultury Polskiej na Litwie Henryk Sosnowski

INFORMACJE * INFORMACJE * INFORMACJE

* Od 5 um, protestują policjanci z NSZZ Policjantów. Protet polega na oflagowaniu radiowozów. Domagają się oni zmian w ministerialnym projekcie ustawy emerytalnej (uwzględnienie specjalnych uprawnień policjantów), konsultowaniu projektów ustaw dotyczących policji z samymi zainteresowanymi oraz podwyżki płac. W ramach akcji protestacyjnej policjanci urządzili też pikiety pod gmachem Sejmu RP.

* Krajowa Sekcja Marynarzy i Rybaków NSZZ "Solidarność" wystąpiła do rządu o podjęcie rozmów i zagroziła ogłoszeniem pogotowia strajkowego, jeśli nie dojdzie do negocjacji.

* Z inicjatywy ZR Pomorze Zachodnie trwają prace nad wydawnictwem poświęconym tragicznym wydarzeniom grudnia 1970 r. w Szczecinie.

* W najbliższym czasie powstanie sekcja inwalidów słuchu przy Krajowej Komisji Koordynacyjnej d/s Osób Niepełnosprawnych i Spółdzielczości Inwalidów NSZZ "Solidarność". Przewodniczący KKK - Bogdan Pawlicki - upoważnił koło inwalidów słuchu w Ciechanowie do zwołania pierwszego krajowego zjazdu tej sekcji, który ma odbyć się w Gdańsku. Niesłyszący członkowie Związku powinni wytypować swoich delegatów na zjazd i zgłosić ich udział na adres:

06-400 Ciechanów
ul. 17 stycznia 37

Ponadto w dniu 15.12.1990 r. w świetlicy pod wymienionym wyżej adresem odbędzie się całodzienne spotkanie wstępne sympatyków i członków tego ruchu.

* Dnia 10 grudnia 1990 roku o godz. 10.30 w Klubie Sportowym "Lechia" w Gdańsku przy ul. Traugutta odbędzie się spotkanie Krajowej Sekcji Kultury Fizycznej.

Komunikat z posiedzenia Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność"

Posiedzenie Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" w dniu 7. 11. 1990 r. rozpoczęte zostało minutą ciszy dla uczczenia pamięci zmarłego przed kilkoma dniami Przewodniczącego Rady Krajowej Związku Kombatantów pana Zbigniewa Mazura. Następnie na wniosek L. Wałęsy uzupełniony został skład Prezydium KK. Na miejsce odchodzącego Władysława Frasyniuka do Prezydium wszedł jego następca w Regionie Dolny Śląsk, Tomasz Wójcik. Lech Wałęsa w imieniu KK wystosował do Władysława Frasyniuka list z podziękowaniem za dotychczasowy, ogromny wkład pracy dla Związku. Przewodniczący wraz z KK życzył W. Frasyniukowi powodzenia w działalności politycznej. Punkt obrad dotyczący sytuacji społeczno-politycznej w kraju tradycyjnie już miał charakter dialogu z Lechem Wałęsą. Wałęsa zadeklarował gotowość do rezygnacji z ubiegania się o fotel prezydencki, jeśli zebrani uznają, że powoduje się prywatnymi ambicjami. Zapowiedział też, że w razie swojej przegranej ustąpi z funkcji Przewodniczącego KK, by nie utrudniać pracy rządu.

Następnie Wojciech Arkuszewski przedstawił dokumenty "sieci", czyli Krajowego Porozumienia KZ działającego od kilku miesięcy i omówił trudności statutowe wynikające z tej działalności. "Sieć" utworzyła biuro wyborcze i przygotowuje powołanie reprezentacji parlamentarnej NSZZ "Solidarność". Równoległe powołuje Społeczną Radę Przekształceń Własnościowych, która ma negocjować z rządem w imieniu "Solidarności". Krajowe Porozumienie KZ narusza w ten sposób kompetencje KK, która jest jedynym ciałem powołanym do podejmowania takich decyzji. KK przyjęła uchwałę krytykującą niezgodne ze statutem działania "sieci" i postanowiła zwołanie w możliwie najbliższym czasie ogólnopolskie zebranie przewodniczących KZ w wielkich zakładach pracy, na którym by omówiono szczególne trudności tych przedsiębiorstw.

Komisja Krajowa zajęła się też problematyką szkoleń związkowych. Stanisław Weglarz, odpowiedzialny z ramienia KK za szkolenia, przedstawił sprawozdanie z pracy Biura KK d/s szkoleń. Przyjęto program szkolenia związkowego.

Wyrazem zainteresowania KK problematyką sekcji branżowych były przyjęte uchwały: uchwała dotycząca sekretariatów branżowych i uchwała ujednoliciająca nazewnictwo i krajowe struktury branżowe. KK zaleciła branżowym sekcjom krajowym łączyć się w sekretariaty. Ponadto umożliwiła afiliację sekretariatów przy zagranicznych centralach związkowych z zachowaniem zasady, że polityka zagraniczna Związku określana jest przez jego władze.

Kolejną budzącą wiele emocji sprawą było omówienie sytuacji strajkowej. Po ogólnym jej przedstawieniu przez M. Krzaklewskiego w szczególności konfliktów w górnictwie i komunikacji miejskiej wprowadzili zebranych przedstawiciele Krajowej Komisji Górnictwa i Krajowej Komisji Koordynacyjnej Przedsiębiorstw Komunikacji Miejskiej. Po gorącej dyskusji, w której wiele krytycznych uwag padło nie tylko pod adresem przewlekającego negocjacje rządu, ale także podejmującej niezgodne ze statutem działania "krajówki" komunikacji. Przyjęte zostało stanowisko, w którym Komisja Krajowa w celu nadania narastającej fali protestów zorganizowanego charakteru postanowiła podjąć rozmowy z rządem. Celem ich ma być ustalenie stałych zasad negocjacyjnych oraz stworzenie systemu wczesnego ostrzegania o konfliktach. Uznano, że rząd i jego agendy zobowiązane są do szybkiego, połączonego z dobrą wolą reagowania na postulaty pracownicze. Zdecydowano, że w pierwszej kolejności należy rozwiązać problemy górnictwa, służb publicznych (podległych obecnie władzom terytor-

dokończenie na str. 3

INFORMACJE * INFORMACJE * INFORMACJE

dokończenie ze str. 2

ialnym), kolei oraz przemysłu metalowego i lekkiego.

Zgodnie z przyjętym programem Michał Boni przedstawił przebieg dyskusji na temat ustawy emerytalnej. W najbliższym czasie rząd przedstawi projekt tej ustawy do akceptacji. OPZZ wystąpi prawdopodobnie z własnym projektem ustawy. Bogdan Borusewicz podkreślił konieczność szerokiej autentycznej konsultacji w tej sprawie.

Na kolejne posiedzenie KK NSZZ "Solidarność" zbierze się 6. 12. 1990, (teksty uchwał i stanowisk KK podjęte na posiedzeniu w dniu 7. 11. 1990 drukujemy na str. 4)

Uchwała Prezydium Komisji Krajowej

Narastające postulatowe strajki zagrażają jedności naszego Związku. Osłabiają stanowiska NSZZ "Solidarność" w przygotowywanych rozmowach z rządem - rozmowach, które mają być poświęcone zmianom systemowym w najważniejszych branżach polskiej gospodarki.

Zasadniczą odpowiedzialność za pogorszenie się nastrojów społecznych ponosi rząd, który prowadził pasywną politykę wobec gospodarki i nie wykorzystał wszystkich możliwości i środków, którymi dysponował. Jednak organizowane obecnie akcje grożą zatraceniem tego, co już zrobiono.

Cześć tych strajków została podjęta niezgodnie ze statutem NSZZ "Solidarność" i regulaminami sekcji branżowych, wbrew stanowisku władz krajowych Związku i mimo wypowiedzianych przez nie ostrzeżeń o konsekwencjach takiej postawy. Dotyczy to w szczególności jaskrawy sposób sekcji komunikacji miejskiej i sekcji górnictwa.

W tej sytuacji Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" postanawia wystąpić do Komisji Krajowej o skreślenie tych dwóch sekcji z rejestru, zlikwidować etaty przyznane im wcześniej i przerwać ich finansowanie. Zwołujemy nadzwyczajne posiedzenie Komisji Krajowej na dzień 29 listopada wspólnie z przedstawicielami obu sekcji branżowych.

Domagamy się przerwania wszystkich prowadzonych obecnie akcji strajkowych, a w szczególności wykluczamy prowadzenie wspólnych akcji strajkowych z OPZZ i innymi organizacjami. Domagamy się przerwania wszelkich negocjacji prowadzonych bez pisemnego upoważnienia statutowych władz NSZZ "Solidarność". Są to kroki niezbędne dla przywrócenia dyscypliny w Związku, kroki trudne, które podejmujemy świadomi cięższej na nas odpowiedzialności za Związek. Równocześnie dziękujemy licznym komisjom zakładowym, które mimo uzasadnionych przyczyn powstrzymały się od organizowania akcji strajkowych.

Nadzwyczajne posiedzenie KK

Dnia 29.11.1990 r. odbyło się w Gdańsku posiedzenie Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność". W posiedzeniu uczestniczyli przedstawiciele Krajowej Komisji Górnictwa NSZZ "Solidarność" i Krajowej Komisji Koordynacyjnej Pracowników Komunikacji Miejskiej NSZZ "Solidarność".

KK NSZZ "Solidarność" dokonała oceny I tury rozmów rząd - "Solidarność", dotyczących przede wszystkim postulatów zgłoszonych przez strukturę Związku w górnictwie węglowym. Uznano, że uzyskane porozumienie stwarza podstawy do dalszych negocjacji mających na celu kompleksowe rozwiązanie problemów tej branży.

Druga tura rozmów rząd - "Solidarność" odbędzie się 1.12.1990 r.

Następnie Komisja Krajowa odniosła się do uchwały prezydium dotyczącej sankcji statutowych wobec sekcji branżowych, które w ostatnim czasie organizowały ogólnopolskie akcje strajkowe. KK postanowiła nie

dokończenie na str. 7

* 20.11 zakończyła się akcja protestacyjna "Solidarności" w Radiokomitecie. Związkowcy niezadowoleni są z ostatnich rozstrzygnięć płacowych, sprzeciwiają się również niektórym decyzjom programowym. Rozpocząć się mają rozmowy z szefami telewizji i radia w dwóch grupach roboczych socjalno-bytowej i gospodarczej.

* 13 grudnia 1990 r. o godzinie 10,00 w sali konferencyjnej NSZZ "Solidarność" w Gdańsku przy ul. Wały Piastowskie 24 odbędzie się posiedzenie Krajowej Sekcji ds Osób Niepełnosprawnych i Spółdzielni Inwalidów. Każda sekcja regionalna proszona jest o delegowanie jednego przedstawiciela. Przedstawiciel musi legitymować się upoważnieniem sekcji regionalnej.

* 7 grudnia 1990 r. w Gdańsku Jelitkowie w domu wczasowym "Rzemieślnik" przy ul. Piastowskiej 206 o godz. 10,00 odbędzie się spotkanie Prezydium Krajowej Sekcji Kobiet NSZZ "Solidarność".

* Komitet Protestacyjny przy PPTT w Koninie ogłosił strajk generalny od dnia 7 grudnia 1990 r. od godz. 14,00. W tym samym dniu o godz. 11,00 mają odbyć się rozmowy z udziałem Komitetu Protestacyjnego przy Dyrekcji Wojewódzkiej PPTT w Gorzowie. W razie zadowalających wyników tych rozmów strajk zostanie odwołany.

* 30 listopada w siedzibie Zarządu Regionu Białystok NSZZ "Solidarność" przebywały przedstawicielki Fundacji Kultury Polskiej na Litwie, Panie Helena Stefanowicz i Janina Limonowicz z Wilna.

* Następny numer Biuletynu Informacyjnego ukarze się 13 grudnia w rocznicę wprowadzenia stanu wojennego 13.XII.1981 r.

Uchwały i stanowiska KK**Nazewnictwo, struktury i funkcje w sekretariatach branżowych**

Wprowadza się zasadę jednolitości w odniesieniu do struktur oraz nazewnictwa sekretariatów i sekcji, a także funkcji personalnych z wyboru.

Dla sekretariatów: Sekretariat.....(z określeniem jego nazwy), Rada Koordynacyjna....., z Przewodniczącym Rady Koordynacyjnej Sekretariatu i jego zastępcą oraz Regulaminowa Komisja Rewizyjna Sekretariatu.

Dla sekcji: Sekcja Krajowa.....(z określeniem nazwy, z wyłączeniem nazw przedsiębiorstw), Rada Sekcji Krajowej....., z Przewodniczącym i Prezydium Rady oraz Regulaminowa Komisja Rewizyjna Sekcji.

Sekretariaty branżowe

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" zaleca branżowym sekcjom krajowym łączenie się w sekretariaty.

W ramach sekretariatów wybierane są rady koordynacyjne sekretariatów, na czele których stoją przewodniczący.

Powołanie sekretariatów ma na celu realizację zadań statutowych, a w szczególności:

- wymianę informacji i doświadczeń;
- przygotowanie wspólnych stanowisk sekcji zrzeszonych w sekretariacie;
- koordynowanie w ramach sekretariatów opiniowania aktów prawnych dotyczących tych sekcji;
- współpracę z zagranicznymi strukturami branżowymi
- wykonywanie innych zadań zleconych przez władze Związku.

Sekretariaty są finansowane ze środków Komisji Krajowej, darowizn i dobrowolnych dotacji. Sekretariat finansuje tworzące go sekcje branżowe. Dla obsługi księgowej sekretariatów tworzy się subkonta Komisji Krajowej.

Dla sekretariatów wprowadza się możliwość afiliacji przy zagranicznych centralach branżowych. Polityka zagraniczna jest określana przez władze krajowa Związku.

"Sieć" zagraża jedności Związku

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" zapoznała się z dokumentami Krajowego Porozumienia Komisji Zakładowych czyli w tzw. "sieci" utworzonej na zebraniu w Hucie im. Sendzimira w Nowej Hucie.

Uznano, że Krajowe Porozumienie Komisji Zakładowych - struktura działająca bez formalnej rejestracji w ramach NSZZ "Solidarność" - przekroczyło statutowe uprawnienia przyznawane porozumieniom komisji zakładowych przez tworzenie własnego krajowego biura wyborczego i dążenie do utworzenia własnej reprezentacji parlamentarnej. Tylko Komisja Krajowa jako statutowa władza Związku może podejmować takie decyzje. Podjęte przez sieć działania zagrażają jed-

ności Związku.

Propozycja stworzenia Społecznej Rady Przekształceń Własnościowych, która miałaby negocjować z rządem sprawę prywatyzacji w imieniu NSZZ "Solidarność" a w której działałoby przedstawiciel Komisji Krajowej obok "sieci", działacze samorządowych i przedstawiciele Unii Własności Pracowniczej jest niemożliwa do przyjęcia dla żadnej organizacji, która serio traktuje swój statut.

Rozumiejąc natomiast problemy wielkich zakładów pracy uważamy za niezbędne stałe spotkania z ich przedstawicielami i podniesiemy w czasie najbliższych rozmów z rządem ich problemy, a w szczególności sprawę prywatyzacji wielkich przedsiębiorstw, której dotychczasowe działania rządu nie rozwiązały.

W tej sprawie duże zakłady pracy powinny wesprzeć Komisję Krajową swoimi doświadczeniami i koncepcjami.

Wzrost napięcia - kiedy rozmowy z rządem

Znów rośnie inflacja, a równocześnie wielu pracowników nie ma żadnej perspektywy wzrostu płac. W zakładach, a także w całych branżach komisje "Solidarności" od dłuższego czasu prowadzą bezskutecznie negocjacje. Reforma gospodarcza jest zagrożona, a racje i pomysły związkowe, także te, które dotyczą zasadniczych zmian struktury przedsiębiorstw i gałęzi gospodarki, nie są traktowane poważnie, a niektóre wręcz sabotowane.

Musiało to wywołać stan napięcia, wzrost akcji protestacyjnych, zrozumiałe niezadowolenie. Przedstawiciele resortów i władze samorządowe nie panują nad sytuacją, często utrudniają tworzenie płaszczyzn negocjacji, nie przedstawiają nowych propozycji. A reprezentują pracodawcę, choć - na szczeblu lokalnym - często bez możliwości działań finansowych.

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" pragnąc nadać narastającej fali protestów organizacyjny charakter uznaje za konieczne przystąpienie do rozmów z rządem. Ich tematem powinny być sprawy zasadnicze:

1. Ustalenie stałych zasad negocjacyjnych pomiędzy rządem i jego agendami, a związkami zawodowymi.

Niezbędne jest stworzenie systemu wczesnego ostrzegania, obowiązek szybkiego reagowania na pracownicze postulaty, dobra wola i umiejętność zawierania kompromisów. Przestrzeganie odpowiednich reguł w rozmowach rządowo-związkowych powinno być wzorem dla negocjacji w przedsiębiorstwach.

2. Zmiany strukturalne w istotnych sferach gospodarki, którymi zainteresowane są szerokie grupy pracowników zrzeszone w sekcjach branżowych.

Szybkich decyzji i ustalenia kalendarza konkretnych przekształceń wymagają w pierwszej kolejności:

- górnictwo
- służby publiczne podległe obecnym władzom terytorialnym

dokończenie na str. 6

Rozpoczynamy prezentację tekstu będącego próbą rozwinięcia uchwalonego na II KZD NSZZ "Solidarność" w kwietniu 1990 r. trzeciego rozdziału Uchwały Programowej stanowiącego program polityki społecznej. Poniższy tekst zawiera opinie ekspertów (pisane pochyłym drukiem) oraz fragmenty Uchwały Programowej II KZD NSZZ "Solidarność" dotyczące polityki społecznej.

POLITYKA SPOŁECZNA "SOLIDARNOŚCI"

L. WSTĘP

W jaki sposób związek może określić swoje stanowisko wobec polityki społecznej państwa.

1. Nie powinniśmy w swych obecnych ocenach odnosić się jedynie do tez zgłoszonych przez Ministerstwo Pracy, lecz poddać gruntownej ocenie realnie uprawiana przez rząd politykę społeczną. Tym bardziej, że Minister Pracy wycofał tezy jako nieaktualne. Pracuje się nad nowymi.

2. Trzeba wykazać rządowi, że to co uprawia i proponuje w tezach jest tylko strzępami pomysłów osadzonymi w niespójnej całości. Polityka społeczna nie straciła wcale swych starych cech: centralizacji, biurokratyzowania i marnotrawienia środków.

3. Związek powinien wymagać od rządu sformułowania pozytywnej i aktywnej koncepcji polityki społecznej, a nie ograniczania się do jej funkcji osłonowej (ochronnej). Co to może oznaczać? Generalnie chodzi o to, aby rząd określił jasno pewne zasady czy reguły gry, które zostaną zaakceptowane przez społeczeństwo (co gwarantuje państwo, a co zależy od obywatela) i których przestrzeganie przez obie strony, da pewne poczucie bezpieczeństwa socjalnego obywatelowi.

4. Należy wykazać rządowi, że nie można nadal uprawiać polityki społecznej resortowo, tak jak to było dotychczas. Należy natomiast zbudować koncepcję jedną i spójną, zaś kontrole nad jej realizacją i koordynowanie prac różnych resortów, które mają wpływ na zasady polityki społecznej powierzyć jednej instytucji. Jeśli Ministerstwo Pracy nie jest w stanie pełnić tych funkcji, być może trzeba powołać Komitet Społeczny Rady Ministrów na wzór Komitetu Ekonomicznego.

5. Trzeba też wymagać, aby rząd w większym stopniu niż obecnie uznawał za podmiot polityki społecznej rodzinę, a nie tylko jednostkę, czy pewne grupy społeczne (np. zagrożenie skutkami ekonomicznych przemian). Jeśli, jak mówi Jacek Kuroń, oczekuje się od obywateli pewnych zachowań zaradnościowych, to sojusznikiem wyarczającym dotychczas onipotentne państwo w niektórych funkcjach socjalnych może być tylko rodzina. Ona bowiem poprzez zapobiegliwość swych członków jest w stanie zapewnić poczucie bezpieczeństwa socjalnego. Trzeba jej jednak stworzyć warunki, by jej wysiłki były wynagrodzone.

6. Związek powinien wymuszać na rządzie lub przyspieszać działania reformujące pewne kluczowe sfery

polityki społecznej.

Chodzi głównie o: stworzenie nowoczesnego systemu ubezpieczeń społecznych w miejsce obecnego zaopatrzenia budżetowego, reform opieki zdrowotnej i ochrony zdrowia, stworzenie prawnych i organizacyjnych warunków realizacji ochrony środowiska pracy, przyjęcie takiej koncepcji polityki wobec bezrobocia, która zapewniłaby choćby minimalny poziom świadczeń i usług osobom nim dotkniętym.

7. Związek powinien zagwarantować sobie rzeczywisty, a nie pozorny udział w opiniowaniu tych programów reform, także we wczesnej fazie ich powstawania. W niektórych kwestiach (ochrona środowiska pracy, walka za skutkami i rozmiarami bezrobocia) widać już obecnie, że moglibyśmy sami proponować pewne rozwiązania.

8. Generalnie należy domagać się, by każdy program polityki społecznej rządu (czy to globalny, czy reformujący pewną tylko dziedzinę) zawierał opis pewnego sposobu finansowania tej sfery socjalnej. Politycy społeczni uczulają nas na to, że w Polsce nie liczy się kosztów socjalnej działalności państwa. Wydaje się na tę sferę tyle, ile wynika z możliwości budżetowych (a nie z oceny potrzeb i kalkulacji kosztów). Nie musi wcale też być tak, że wszystko finansowane jest z budżetu (przykładem wydzielanie ubezpieczeń społecznych). Są też sfery, które mogą być dofinansowane poprzez fundację, ale to wymaga ulg podatkowych. Do takich należą pomoc społeczna, kultura, oświata. Bez liczenia kosztów i "szukania" pieniędzy na działalność socjalną wszelkie programy pozostaną tylko pobożnymi życzeniami.

9. Oprócz wymagania od rządu, aby podjął pewne działania reformatorskie lub wyjaśnił ich cel, Związek powinien oczywiście równoległe reagować na pewne zagrożenia społeczne.

Jedną z takich kluczowych kwestii (obok bezrobocia) jest polityka płac, cen i podatków, która ogólnie wpływa na sytuację dochodową gospodarstw domowych (rodzin). I tutaj Związek powinien na bieżąco a także okresowo (np. co kwartał) analizować sytuację dochodową gospodarstw domowych i negocjować z rządem sposób reagowania na np. zbyt gwałtowny spadek płac realnych (propozycja zawiera tekst K. Hagemajera).

Ewa Lewicka (vice-przew. ZR Mazowsze)
Piotr Krasucki (akspert - społeczna
służba zdrowia)
c.d.n.

Uchwały i stanowiska KK

dokończenie ze str. 4

- kolej
- przemysł metalowy.

Powinna ona objąć kwestie przekształceń własnościowych i procesów restrukturyzacji z zagwarantowaniem współuczestnictwa pracowników w wypracowywaniu strategicznych dla zakładu decyzji. Ale najważniejsze jest stworzenie nowych mechanizmów łączących płacę z pracą, płacę z zyskiem i efektami produkcyjnymi przedsiębiorstwa. Będziemy domagać się zmiany zasad popłukowych tak, by zakłady stojące przed ekonomiczną szansą mogły swobodnie kształtować fundusz płac. Będziemy także domagać się zmiany wysokości najniższego wynagrodzenia, tak by realnie było ono powiązane z kosztami utrzymania. Niezbędne jest przedyskutowanie polityki płacowej na przyszły rok.

Równocześnie zwracamy się do Komisji Zakładowych i struktur branżowych o to, by uznając powagę sytuacji i przestrzegając postanowień statutu podejmowały negocjacje dotyczące:

- zmiany porozumień płacowych zgodne z możliwościami nowej ustawy o zakładowych systemach wynagrodzeń,
- zmiany regulaminów premiowych tak, by odpowiadały one wymogom ekonomicznym i zasadom sprawiedliwości
- stopniowego i stałego wzrostu płac, powiązanego jednak z efektami produkcyjnymi przedsiębiorstwa.

Jest czas napięć. Ale jest to równocześnie czas budowania naszej związkowej tożsamości. NSZZ "Solidarność" musi pozostać ważnym, naprawdę niezależnym, społecznym partnerem w procesie polskich przemian.

Co z majątkiem "Solidarności"

Sejm uchwalił ustawę o zwrocie majątku utraconego przez związki zawodowe i organizacje społeczne w wyniku wprowadzenia stanu wojennego.

Największa część owego majątku należy oczywiście do "Solidarności". Ustawę musi zatwierdzić jeszcze Senat i podpisać prezydent. Który? Jeżeli obecnie urzędujący, czyli ten sam człowiek, który w randze generała majątek ów odebrał (lub zrabował), to - oprócz swoistej wymowy tego faktu - będzie to oznaczać szybsze wejście ustawy w życie. Tak więc prawdopodobnie w okolicach Bożego Narodzenia ustawa wejdzie w życie. W myśl tej ustawy minister pracy i polityki socjalnej powoła Społeczną Komisję Rewindykacyjną, która rozpatrywać będzie wnioski składane przez ogniwa Związku; regiony, komisje zakładowe, zarządy oddziałów. Każda komisja zakładowa powinna sama złożyć taki wniosek. Zarząd Regionu powinien służyć pomocą. Istotne jest również aby posiadał on kopię takiego wystąpienia jak i innej dokumentacji. Wg ustawy komisja powinna umieć udowodnić, najlepiej udokumentować, fakt posiadania majątku w dniu 12 grudnia 1981 r.

Już dziś każda komisja zakładowa powinna zwrócić się do dyrekcji, wojewody prezydenta miasta (jeżeli nie zrobiła tego do tej pory) z wnioskiem o dokumentację przejęcia majątku - powinien to być protokół przejęcia oraz dokumenty dalszego przekazania skład-

ników majątku tzn. pieniędzy, majątku trwałego, maszyn, a nawet wyposażenia biurowego. Od dyrektorów zaś banków, w których były konta komisji należy żądać dokumentów likwidacji konta i dalszego przekazania pieniędzy.

Należy skontaktować się z członkami KZ z lat 1980 - 1981, być może oni posiadają informacje oraz dokumenty np. z inwentaryzacji majątku, ich oświadczenia również mogą mieć istotne znaczenie.

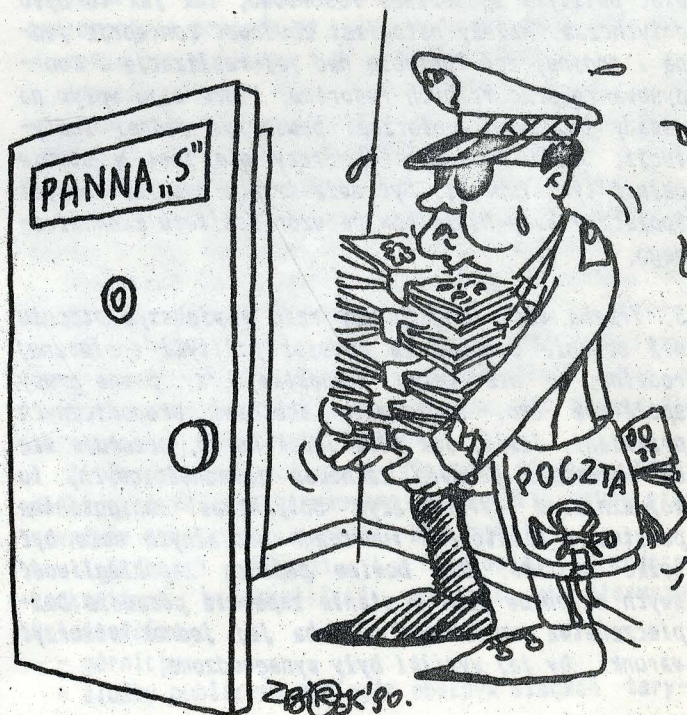
O udokumentowanie tego co nasze powinniśmy zadbać niezwłocznie. Przepuszczalnie wnioski Komisja Rewindykacyjna będzie rozpatrywała w kolejności ich nadsyłania.

Według rozporządzenia Rady Ministrów z 1985 r. majątek "Solidarności" przekazano OPZZ-owi, warto jednak mieć namacalne dowody potwierdzające ten fakt. Przepuszczalnie skarb państwa nie będzie w stanie pokryć wszystkich odszkodowań. Ustawa przewiduje zwrot w formie papierów wartościowych, wnioskodawca może jednak odmówić. Artykuł 1 ust. 2 stwierdza jednak, że "obowiązek zwrotu majątku obciąża właściwe organizacje (...), które ten majątek przejęły".

Najlepiej chyba będzie, jeżeli obciążymy "właściwe" organizacje, nie skarb państwa, czyli np. służbę zdrowia, kulturę i nas wszystkich - podatników. Lepiej chyba zabrać fotel Miodowiczowi niż premierowi.

Jest o co się bić? Waluta polska zwracana będzie po jej rewaloryzacji, czyli podwyższenie całej sumy w relacji do wzrostu przeciętnego, miesięcznego wynagrodzenia pracowników w gospodarce uspołecznionej ogłoszonego przez GUS. Prawdopodobnie mnożnik będzie wynosił około 100, czyli za 1 mln zł otrzymujemy 100 mln, a za 10 mln - miliard.

(opracowane na podstawie artykułu Teodora Klincewicza "Co z posagiem panny "S" z Kuriera Maziwsza, nr 117).

* INFORMACJE *

Nadzwyczajne posiedzenie Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność"

dokończenie ze str. 3

sankcji skreślenia z rejestru sekcji górnictwa i sekcji komunikacji miejskiej. Jednocześnie Komisja Krajowa postanowiła wykorzystać możliwości sankcji statutowych w przypadku każdej kolejnej sytuacji nieustalonych strajków.

Komisja Krajowa oceniła także wyniki ostatnich negocjacji branżowych na szczeblu krajowym. Stwierdzono, że rozmowy organizowane poza strukturami KK i bez udziału jej przedstawicieli, w większości przypadków nie przyniosły oczekiwanych przez Związek rezultatów. Postanowiono uporządkować tryb negocjacji z rządem zobowiązując krajowe struktury do przestrzegania zasady zgłaszania propozycji negocjacji i ich tematyki do Komisji Krajowej oraz uzyskania pełnomocnictw Prezydium KK do rozmów z rządem.

Komisja Krajowa omówiła także sytuację społeczno-polityczną po I turze wyborów prezydenckich. Komisja Krajowa wystosowała apel do członków i sympatyków NSZZ "Solidarność" o natychmiastowe włączenie się do kampanii wyborczej i udzielenie pełnego i zdecydowanego poparcia kandydaturze Lecha Wałęsy na prezydenta, oraz masowy udział w drugiej turze wyborów.

Kolejne posiedzenie Komisji Krajowej odbędzie się w dniach 11 - 12 grudnia w Gdańsku.

* * *

Sekcja Rolna ZR Elbląg NSZZ "Solidarność"

Komisja Sekcji Rolnej przy Zarządzie Regionu Elbląg NSZZ "Solidarność", na podstawie zachodzących zmian własnościowych w sektorze uspołecznionym wystąpiła z wnioskiem do Sejmu RP, Ministerstwa Finansów i Ministerstwa Przekształceń Własnościowych o stworzenie warunków umożliwiających wzięcie udziału w tym procesie przez ludzi pracy.

Warunkiem umożliwiającym wzięcie udziału w tym procesie jest rozprowadzanie bonów prywatyzacyjnych dla obywateli RP o takim nominale, który umożliwi wejście w posiadanie znacznej wartości majątku zakładów pracy oraz umożliwi znalezienie odpowiedniego miejsca społeczno-ekonomicznego we własnej Ojczyźnie.

Preferencje uzyskała już dana grupa osób przez reindykację. Część majątku narodowego została wypracowana przez ludzi pracy, więc i oni powinni mieć prawo udziału w jego podziale.

Obciążenie z tytułu zadłużenia naszego kraju i niegospodarności poprzednich władz Polski powinno ponieść całe społeczeństwo.

Informacja o sytuacji na rynku pracy wg stanu na dn. 29.11.1990r.

Raport o bezrobociu

Do dnia 29.11.1990 roku zarejestrowano w województwie białostockim 28 223 bezrobotnych, w tym 12 879 kobiet. W ciągu dwóch tygodni zanotowano wzrost liczby bezrobotnych o 707 osób. Spośród zarejestrowanych jest 23 158 uprawnionych do pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Dokonano już zwolnień grupowych w 184 zakładach pracy, zwalniając 7 447 osób. Zgłoszenia zwolnień grupowych obejmują 225 zakładów pracy (9318 osób). Zwolnienia grupowe przewidują następujące zakłady pracy: Białostockie Zakłady WYROBÓW Galanteryjnych - 195 osób; RSW "Prasa Książka Ruch" - 83; Uchwyty - 76; Konsumy - 61; WPHW "Nowy" - 33; Beton-Stal - 24; Biuro Projektów Budownictwa Wiejskiego - 20; Eldah - 7; PTTK - 6. W grudniu zwolnienia grupowe obejmą 473 osoby.

Najwięcej bezrobotnych zarejestrowano w Rejonowym Biurze Pracy w Białymstoku - 17493. Z tej liczby blisko 45% stanowią kobiety (7 859). Poza Białymstokiem najwięcej bezrobotnych zarejestrowano w Sokółce - 2 595, Bielsku Podlaskim - 1 994 i Hajnówce - 1 553.

W województwie jest 309 zarejestrowanych bezrobotnych inwalidów, najwięcej w Białymstoku - 183. Inwalidom utworzono 40 dodatkowych miejsc pracy w Białymstoku i dwa w Bielsku Podlaskim.

Nieznacznie wzrosła ilość bezrobotnych absolwentów i wynosi 4 584 osoby w tym 2 621 kobiet. Ofert pracy dla nich również przybyło, ale ilość ich jest niewystarczająca (319 ofert w tym 174 dla kobiet). Najwięcej bezrobotnych jest po zasadniczych szkołach zawodowych (2048), średnich zawodowych (1081) i średnich (1080).

Nieznacznie wzrosła ilość udzielonych pożyczek. 194 bezrobotnym udzielono pożyczek na kwotę 2 796,1 mln zł. Zakładom pracy udzielono 38 pożyczek na kwotę 5 215,1 mln zł. - stworzono 352 dodatkowe miejsca pracy.

Biura pracy w województwie białostockim dysponują 1 385 ofertami pracy w tym 592 dla kobiet. Na stanowiska robotnicze liczba ofert pracy wynosi 1 211. Najwięcej miejsc pracy jest w Białymstoku - 1 222, Łapach - 51 i Hajnówce - 27.

Od 1 stycznia br. do prac interwencyjnych w naszym województwie skierowano 1695 osób, z czego 914 podjęło pracę. Na przyuczenie do zawodu skierowano 19 bezrobotnych.

Na podstawie raportu Woj. Biura Pracy.

Fundacja Gospodarcza

Prowadzisz własny biznes, chcesz założyć własny biznes, masz wątpliwości, potrzebujesz informacji, chcesz podnieść swoje umiejętności - zgłoś się na kurs, który organizuje Oddział Regionalny Fundacji Gospodarczej NSZZ "Solidarność" w Białymstoku.

Dwutygodniowy kurs zamierzamy zorganizować w lutym 1991 roku. Wykładowcami będą specjaliści kanadyjscy z Canadian Executive Service Organization (CESO).

Tematyka szkolenia:

- przygotowanie biznes planu, sprzedaż wytworzonych produktów (marketing),
- obsługa klientów,
- podstawy ruchu ekonomicznego (określenie wyniku ekonomicznego, finansowanie działalności, planowanie).

Forma szkolenia:

- wykłady i ćwiczenia seminaryjne - I tydzień,
- konsultacje indywidualne specjalistów z Kanady bezpośrednio w Twoim zakładzie pracy (firmie, sklepie, itd.) - II tydzień.

Językiem wykładowym będzie język polski, w którym otrzymasz także materiały szkoleniowe.

Przewidywany koszt kursu 1.5 mln zł od osoby.

Skontaktuj się z nami a otrzymasz ankietę zgłoszenie, w której możesz wyrazić swoje życzenia co do dodatkowej tematyki kursu. Postaramy się je uwzględnić. Zgłoszenia przyjmujemy do 10 grudnia.

Nasz adres: 15-082 Białystok, ul. Świętojańska 13, tel. 419-958, tlx 853137.

KKS "Ognisko" zaprasza

W ramach cyklu imprez kolarskie soboty KKS "Ognisko" zaprasza wszystkich chętnych do udziału w następujących imprezach:

Sportowe Soboty - przez cały rok - na siłowni KKS "Ognisko" od godz. 14 - ćwiczenia ogólnorozwojowe i kulturowe. Zapisy i informacje na miejscu.

Kolarskie Soboty - od maja do października od godz. 14 na bieżni stadionu "Ognisko" w Białymstoku ul. Elevatorska 6. Zapisy na miejscu startu - na dowolnych rowerach.

Kolarskie Czwartki - od maja do października od godz. 16 na bieżni stadionu MKSB "Jagiellonia" ul. Jurowiecka 21. Zapisy na miejscu startu - na dowolnych własnych rowerach.

Niedzielne Rajdy Kolarskie i Wycieczki Rowerowe - od maja do października. Zapisy i informacje w klubach osiedlowych miasta Białegostoku.

Mile widziani pracownicy, ich rodziny i dzieci pracowników firm-współorganizatorów imprez: Urząd Wojewódzki Wydział Spraw Społecznych, Urząd Miejski WSS, Kuratorium Oświaty i Wychowania, Redakcja "Kuriera Podlaskiego", Okręgowy Związek Kolarski WFS, ZR NSZZ "Solidarność", Miedzyszkolny Ośrodek Sportowy, Dyrekcja i Rada Pedagogiczna VI LO, Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji, Zespół Obiektów Sportowych "Zwierzyniec" Stadion LA, MKSB "Jagiellonia", Klub Turystyki Kolarskiej "Krecioła" przy PTTK, Kantor Walutowy "Mini-Max", Agricoop SA, "Polmożbyt", "Unitra Białe", "Polmos", "Agroma", Spółdzielnia Pracy "Metalowiec", OPPZM PZZ, Wodrol, KZKS, "Spomasz", "Elmasz", BSM - Kluby Osiedlowe, SM "Zachęta" - Kluby Osiedlowe, SM "Rodzina Kolejowa" - Kluby Osiedlowe, SM "Słoneczny Stok" - Dom Kultury "Stok", Węzeł PKP w Białymstoku.

Sport w policji

Reorganizacja Resortu Spraw Wewnętrznych spowodowała opracowanie nowych rozwiązań w sferze wychowania fizycznego i sportu w policji. W związku z tym Sekcja KFiT NSZZ "Solidarność" Małopolska wydała opinię na temat koncepcji struktury sportu w organach policji. Zaznaczono, że nie wolno dopuścić do zaprzepaszczenia wysiłku pracy wielu trenerów i wychowawców, szczególnie w szkoleniu młodzieży. Należy jednak przyznać się i pokazać zło, które przez wiele lat istniało w tych klubach. Wyrażono zgodę na przedstawioną koncepcję struktury sportu w policji, podając własne sugestie: Resort finansuje utrzymanie obiektów sportowych dla dzieci i młodzieży, sport wyczynowy działa na ogólnych zasadach (sponsory, działalność gospodarcza, itp.), jasny, czytelny i możliwy do ciągłej kontroli przepływ środków, świadczenie przez kluby usług w zakresie kultury fizycznej w szeregach policji, otwartość obiektów po minimalnych kosztach dla mieszkańców miast i gmin.

Biuletyn Informacyjny

Zarządu Regionu Białystok

NSZZ

Redagują: Krzysztof Łukaszuk, Karol Usakiewicz.

Adres red.: ul. Świętojańska 13, 15-082 Białystok, tel. 41-50-70 wew. 152.